

„KLUMPEN“ RIZIKO

■ čtyři lyžaři si „zkusili“ sjet extrém mimo sjezdovku (přístup: od lanovky po hřebenu)
– dva z nich sjeli níž a čekali v exponovaném svahu ...
– třetí najel a ...

▲ ... tři další nic netušící lyžaře zasáhla lavina také!!!

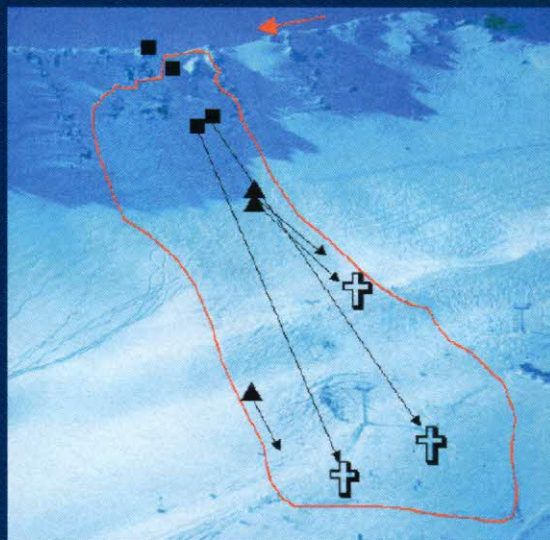
■ lavinová předpověď: v den neštěstí 3. stupeň – značné nebezpečí (stoupající tendence)

■ první den krásného počasí po několika dnech sněžení (až 70 cm nového sněhu)

■ žádná bezpečnostní výbava

■ žádné standardní bezpečnostní opatření!!!

(zpráva z Davosu 21. 2. 2000)

Text Viktor Kořízek, člen Horské služby Pec pod Sněžkou a České asociace horských vůdců

SNĚHOVÉ LAVINY II. část

Rok se sešel s rokem, první sníh už dávno napadl, vyjely první laviny a – musím to zařukat – zatím žádné smutné oznámení. Nedělám si ale velké iluze. Statistika je krutá, sníh si své oběti opět vybere. O tom není pochyb...

Český přístup k věci

Co proto děláme my Češi (Moravané, Slezané, ...)? Jasně, jezdíme už léta na hory lyžovat, lézt, toulat se. Třináct let už můžeme téměř kamkoliv na světě. Řada z nás už se přestala bát podnikat túry v oblasti Alp. Řada z nás už se také přestala bát ledovců. Ztratili jsme už konečně i devizový ostych požádat o nocleh na horské chatě, ochutnali jsme první alpské pivo, zkusili sem tam nějakou tu lanovku. Mnoho z nás začínalo podnikat tyto výpravy v šustákových soupravách z vietnamských tržnic, dnes už nedáme dopustit na různé „texy“. Doba se pomalinku mění, a my s ní.

Vše začíná a končí u peněz, a tak se také nejprve mění zvyky spojené především s nimi. Až někde daleko za tím se začínou pomalu měnit další

zvyky a postoje, které s nimi zdánlivě nesouvisí.

1. Pojištění – už jsme se naučili před každou cestou „ven“ zajímat se o pojistku. Také to pár našinců už odsákalo...

2. Výbava – jo, na výbavu, to jsme kabrňáci. Pryč jsou doma na koleně šité sedáky, východoněmecké karabiny... Cena je sice stále rozhodující, ale vždycky se objeví nějaká ta koruna, aby bylo na nafukovací „károšku“, na super pohorky, na leccos. Pryč jsou doby, kdy mohl člověk vyměnit růžové vytahané „elastáky“ za pytel starých dobrých ruských vývrtek... Už i do super lan jsme ochotni investovat celkem dost peněz, ale na další bezpečnostní doplňky už raději přestáváme myslet. On je totiž rozdíl uvažovat, zda si koupit lano nebo lavinový vyhledávač, o pár prusících na ledovec ani nemluvíme... Leckdo z nás už měl možnost „proletět se“ vzduchem, kdežto s pádem do trhliny či nedej bože s lavinou tu čest měl jen málokdo...

3. Zkušenosti – v době nedávné pocházely zkušenosti pouze ze skalek, ti odvážnější „dobývali“ Tatry. Dnes se většinou začíná na překlížce a pak hurá ven. Bohužel už tady začíná ten největší problém – náš přístup k věci.

4. Přístup k věci – málokoho učil chodit po horách a lézt jeho táta, děda. Ani kámošův táta není horský vůdce. Z vedlejší vesnice se málokdo zabil na horách, tak jako tomu je třeba v Rakousku. Zkušenosti a především POKORA k horám a přírodě obecně se nepředává z generace na generaci. Vlastně jedině, co člověk potřebuje, aby mohl vyrazit do kopců, jsou prachy. Na cestu, návštěvu nějakého toho krámu s vercajkem, na lanovku... A možná v kombinaci s naším přesvědčením, že nám se přeče

